

88-PHÚ SANG Y⁴⁵⁸

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Bấy giờ, có các Tỳ-kheo bị bệnh ghẻ nhọt. Các loại ghẻ phát sinh, máu mủ chảy ra nhớp thân, nhớp y, nhớp ngọa cụ. Các Tỳ-kheo đến bạch Phật. Đức Phật dạy:

- Từ nay về sau cho phép các Tỳ-kheo chứa y che ghẻ.⁴⁵⁹

Các Tỳ-kheo sắm y che ghẻ bằng loại vải thô, nên nhiều lông dính vào mụn ghẻ, lúc gỡ ra bị đau. Tỳ-kheo bạch Phật, Đức Phật dạy:

- Từ nay về sau cho phép các Tỳ-kheo dùng thứ vải cao giá, mềm mịn, làm y che ghẻ; rồi khoác niết-bàn-tăng lên⁴⁶⁰. Nếu khi đến nhà bạch y, được mời ngồi, thì nói: Tôi có nhọt. Nếu người chủ nói: Thầy cứ ngồi. Thì vén niết-bàn-tăng lên, dùng y này phủ lên trên mụn ghẻ rồi ngồi.

Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo nghe Đức Thế Tôn cho phép may y che ghẻ bèn may nhiều y che ghẻ, vừa dài vừa rộng. Các Tỳ-kheo thấy, hỏi:

- Đức Thế Tôn chế giới, chỉ cho chứa ba y, không được quá. Vậy y này của ai?

Nhóm sáu Tỳ-kheo nói:

- Y che ghẻ của chúng tôi đấy!

Các Tỳ-kheo nghe, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo: Sao các thầy may nhiều y che ghẻ, vừa dài vừa rộng thế?

---

454. Tăng kỳ: Ba-dật-đề 87; các bộ khác: 88. Pali, Pác. 90.

455. Phú sang y 覆瘡衣. Pali: Kattupanicchādi.

456. Niết-bàn-tăng 涅槃僧. Pali: Nivāsana, nội y.

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Tại sao các ông may nhiều y che ghẻ, vừa dài vừa rộng?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, làm y che ghẻ, cần phải làm đúng lượng. Trong đây đúng lượng là dài bốn gang, rộng hai gang tay Phật, sau khi đã cắt. Nếu quá, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Y che ghẻ: y dùng phủ lên thân khi có các loại ghẻ.

Nếu chiều dài đúng lượng, chiều rộng không đúng lượng; hay chiều dài không đúng lượng, chiều rộng đúng lượng; hoặc cả chiều dài và chiều rộng đều không đúng lượng, tự mình may mà thành, Ba-dật-đề; không thành Đột-kiết-la. Bảo người may mà thành, phạm Ba-dật-đề; không thành Đột-kiết-la. Nếu vì người mà (may) thành không hay thành đều phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Đột-kiết-la. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: May đúng lượng hoặc giảm hơn; hoặc nhận được từ người khác mà cắt may đúng lượng; hay may xấp thành hai lớp; thấy đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.